

Sygn. I C 990/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19.12.2014r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Magdalena Walewska

Protokolant : Beata Jabłońska

po rozpoznaniu 15.12.2014r. w Łomży

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko Gminie M. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda W. K. na rzecz pozwanej Gminy M. M. 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 990/14

UZASADNIENIE

W. K. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu w sprawie I C 456/12 z 19.11.2012r. zasądzającego od powoda na rzecz pozwanego Gminy M. M. 4.800 z tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu w sprawie I C 456/12 z 19.11.2012r. zasądzającego od powoda na rzecz pozwanego Gminy M. M. 4.800 z tytułem zwrotu kosztów postępowania, prowadzona jest na wniosek pozwanej Gminy M. M. przeciwko W. K. egzekucja komornicza w sprawie Km 102/14. Zdaniem powoda, pozwany mając wiedzę o nadwyżce podatku od nieruchomości powoda położonych w M., w złej wierze skierował wniosek o egzekucję komorniczą kwoty 4.800 zł zasądzonej ww. wyrokiem. Gmina bezprawnie przetrzymując środki finansowe powoda, a zatem będąc kosztem powoda wzbogacona, prowadzi egzekucję komorniczą narażając powoda na dodatkowe koszty, w tym kierując wniosek o egzekucję z nieruchomości. Kwota egzekucji jest niewspółmiernie niska do wartości nieruchomości, a pozwana mogłaby być zaspokojona bez potrzeby wszczynania postępowania egzekucyjnego. W związku z brakiem możliwości pobrania przez powoda od pozwanej Gminy należnej kwoty i bezpośredniego uregulowania zobowiązania wynikającego z wyroku, powód dokonał potrącenia, a tym samym spłaty zobowiązania wynikającego z wyroku opatrzonego tytułem wykonawczym. Dlatego, zdaniem powoda, powództwo jest uzasadnione(k. 2-3).

Pozwana Gmina M. M. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania. Pozwana podniosła też zarzut niewłaściwość miejscowej sądu, który sąd orzekający uznał za niezasadny w świetle art. 843 kpc. W dacie wniesienia powództwa, egzekucja była prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym w Łomży J. G. w sprawie Km 102/14, zatem Sąd Rejonowy w Łomży był właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy.

Odnosząc się merytorycznie do pozwu, pozwana wskazując na treść art. 840 kpc oraz 498 kc, podała, że wierzytelność wskazywana przez powoda z tytułu nadpłaty podatku od nieruchomości, nie istnieje. Powód nie przedstawił żadnej decyzji organu stwierdzającej nadpłatę w zobowiązaniu podatkowym. W związku z brakiem istnienia wierzytelności wskazywanej przez powoda dokonane przez niego potrącenie należy uznać za nieskuteczne (k. 25-26).

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

W oparciu o tytuł wykonawczy, jakim jest wyrok Sądu Rejonowego w Przasnyszu w sprawie I C 456/12 z 19.11.2012r. zasadzającego od powoda na rzecz pozwanego Gminy M. M. 4.800 z tytułem zwrotu kosztów postępowania, prowadzona jest na wniosek pozwanej Gminy M. M. przeciwko W. K. egzekucja komornicza w sprawie Km 893/14 przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Przasnyszu P. W. (akta Km 983/14).

Podstawą prawną żądania powoda jest przepis art. 840 kpc.

Zgodnie z art. 840 § 1 kpc dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jeżeli przeczy zdarzeniom na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, albo jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego zobowiązanie wygasło, nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie (...).

Powód W. K. uzasadniając swe powództwo, wskazywał, że posiada w stosunku do pozwanej Gminy M. M. wierzytelność w postaci nadpłaty podatku od nieruchomości, którą to wierzytelność potrącił z wierzytelnością dochodzoną przez pozwaną na podstawie ww. tytułu wykonawczego. Na uzasadnienie swych twierdzeń, powód dołączył do pozwu pismo adresowane do pozwanej z 03.07.2014r., w którym zwraca się o korektę wymiaru podatku od nieruchomości położonej w M. za lata 2008-2013, stwierdzając w nim samodzielnie nadpłatę podatku bieżącego za rok 2013 i załączając sporządzone tabelarycznie zastawienie podatku od 2008 do 2013r. Załączył też pismo z 14.04.2014r. kierowane do Gminy M. M., w którym powód prosi o dokonanie potrącenia wierzytelności przysługującej pozwanej z tytułu ww. tytułu wykonawczego z wierzytelnością powoda wynikającą z nadpłaty podatku od nieruchomości wykazana w złożonych 03.07.2013r. korektach deklaracji na kwotę 36.690, 74 zł (k. 5-7).

Zatem, powód w piśmie tym, jak też w przedmiotowym powództwie, zwraca się do pozwanej, teraz do Sądu, o dokonanie potrącenia opisanej wierzytelności w wysokości 4800 zł w oparciu o treść art. 498§1 kc, stanowiącym, że gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym.

Zatem możliwość dokonania potrącenia wierzytelności powoda z wierzytelności strony przeciwnej jest uzależniane od istnienia ważnej wymagalnej wierzytelności pieniężnej. W okolicznościach przedmiotowej sprawy, wierzytelność wskazywana przez powoda z tytułu nadpłaty podatku od nieruchomości powoda w M. nie istnieje, bark zatem podstaw do pozbawienia wykonalności wskazywanego tytułu wykonawczego w oparciu o który toczy się postępowania egzekucyjne przeciwko powodowi w sprawie Km 893/14.

Słuszne jest stanowisko strony przeciwnej przedstawione na rozprawie (k. 108), że wzajemne potrącenie wierzytelności cywilnoprawnej i publicznoprawnej możliwe jest tylko w przypadkach ściśle określonych w ustawie Ordynacja podatkowa z 29 sierpnia 1997r. (Dz.U. 2012.749), w tym w przepisach art. 64 i 65. Potrącenie zgłoszonych przez podatnika wierzytelności następuje przez wydanie postanowienia przez organ podatkowy, na które przysługuje zażalenie, zaś odmowa potrącenia w drodze decyzji administracyjnej. Zatem istnienie wierzytelności nadającej się do potrącenia, o której pisze powód, winno być stwierdzone postanowieniem jasno ją

określającym. Wniesienie powództwa winno zatem poprzedzać przeprowadzenie postępowania administracyjnego z wniosku powoda, zakończonego odpowiednim orzeczeniem, tj. prawomocnym postanowieniem lub decyzją wydaną przez organ administracyjny. Nadto, jak wskazał pełnomocnik strony pozwanej, nie została wydana też decyzja administracyjna stwierdzająca nadpłatę podatku. W celu wyjaśnienia tej kwestii w postępowaniu administracyjnym, powód winien złożyć odpowiedni wniosek o zwrot nadpłaty podatku, jeśli twierdzi, że taki istnieje, przy czym pismo załączone do pozwu (k. 5-7) takiego nie stanowi. Wyliczenie zamieszczone w tabelach zostało sporządzone zaś przez powoda w oparciu o własne dane, do których pozwany na tym etapie postępowania nie jest w stanie się odnieść (wyjaśnienia pełnomocnika pozwanego k. 108).

Powód zatem nie udowodnił, że jego wierzytelność wobec strony pozwanej istnieje, jest wymagalna i może być dochodzona przed sądem lub innym organem państwowym, co jest niezbędną przesłanką przewidzianą w dyspozycji art. 498 kc, na co wskazywał również Sąd Okręgowy w postanowieniu z 29 września 2014r. rozpoznając zażalenie na oddalenie wniosku o zabezpieczenie (k. 50). Od daty wydania tegoż orzeczenia, nic nie zmieniło się w stanie sprawy, powód nie przedłożył stosownych dowodów potwierdzających istnienie względem pozwanego wierzytelności z tytułu nadpłaty w podatku od jego nieruchomości nadającej się do potrącania z dochodzona w postępowaniu Km 893/14 wierzytelności 4.800 zł.

Zatem wierzytelność podatnika względem państwowych jednostek budżetowych ma spełniać łącznie trzy warunki. Ma to być wierzytelność wzajemna, bezsporna i wymagalna. Bezsporność wierzytelności występuje wówczas, gdy żadna ze stron postępowania (administracyjnego, czy na tym etapie sądowego) nie kwestionuje nie tylko jej istnienia, ale również wielkości i terminu jej płatności. Jeżeli wierzytelność podatnika względem Skarbu Państwa, czy państwowych jednostek budżetowych nie spełnia łącznie wymienionych w art. 64 o.p. warunków, nie podlega potrąceniu (wyrok Sądu Administracyjnego w Opolu z 20 marca 2013r., I SA/Op 485/12).

Dlatego na podstawie art. 840 kpc Sąd powództwo oddalił jako nieudowodnione i przedwczesne. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 89 kpc.